

den ikke udgaar fra Regjeringen eller ad Lovgivningens Vej. Jeg mener ikke, at man ad Lovgivningens Vej kan indføre et nyt Sprog eller en ny Benævnelse blandt Folket; men man kunde maasse ved Konventionen, i alt Fald da i Myntloven, faae fastsat, at, naar man nu gaar over til Decimalsystemet, saa skulde man, i alt Fald i alle offentlige Udfærdigelser, hvor der bruges Lal, ikke bruge Multiplikation med 20, men med 10, saaledes at man ikke sagde „halvtredie Gange tyve“, men „femti“, ikke „halvfjerde Gange tyve“, men „niti“. Jeg vil nu just ikke sige, at man ikke skulde sige det, thi det kan man naturligvis ikke forhindre, men at f. Ex. Sedler, som udgik fra Nationalbanken, ikke kom til at lyde paa Halvtredstindstyve, som er noget Abnormt, men paa Femti. Naar vi først komme ind paa Decimalsystemet, saa vil den naturlige Følge deraf blive, at man kommer til at nævne Tallene paa en Maade, som er mere naturlig for den Opfattelse, som vil gjøre sig gjældende. Dette vilde imidlertid ganske vist have sin rette Plads i Myntloven, og det har egentlig ikke Noget direkte med Konventionen at bestille. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg har ikke villet undlade ved denne Leilighed at fremkomme med disse Udtalelser imod Decimalsystemet, idet jeg ikke har kunnet finde nogen Leilighed, hvor de mere vare paa deres Plads.

Fischer: Jeg kan dog ikke undlade at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det ikke er for nylig, at Decimalsystemet er opfundet, at det ikke først er indført i Verden ved denne Leilighed. Vort Talsystem er Titalsystemet; det er altsaa noget Givet, og der er her kun Tale om at gennemføre det samme System ved Deling af Mynter. Det ærede Medlems Bemærkning om, hvad der nu skulde fremkomme med Hensyn til Benævnelsen af Lal som Følge af den nye Inddeling efter Decimalsystemet, passede altsaa i Sandhed ikke. — Da jeg nu har Ordet — det er i Øvrigt en daarlig Motivering til at tale videre, det indrømmer jeg — kan jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa et enkelt Punkt — jeg siger forud, der er ikke Noget at gjøre derved — det er Inddelingen af Kronen. De Herrer ville se, at Inddelingen af Kronen er saaledes, at vi, for at jeg skal nævne de smaa Dele, faae 10 Dre, 5 Dre, 2 Dre og 1 Dre; men jeg vil spørge: Naar man for Fremtiden vil betale 4 Skilling, hvad skal man saa gjøre? Det er et vigtigt Spørgsmaal, thi 4 Skilling spiller under vore nuværende Forhold i det daglige Liv en stor Rolle, ja de fleste Priser ere indrettede saaledes, at de ere delelige med 4 Skilling.

Vil man sende et Brev paa Posthuset er det i Reglen 4 Sk.; vil man gaa ind paa en Restauration for at nyde et Stykke Smørrebrød, koster det 4 Sk., vil man kjøre i en Sporvogn, koster det 4 Sk. og saa fremdeles. Naar man nu i Fremtiden skal betale 4 Sk., hvorledes kommer man saa derfra? 4 Sk. vil paa det Nærmeste svare til 8 Dre, men vi faae ingen Mynt, der svarer til 8 Dre, og skal man i Fremtiden betale 4 Sk., faar man Valget mellem, hvis man ikke vil bytte Penge, at give en Femøre, en Løøre og en Enøre, eller at give 4 Løører eller at give 8 enkelte Dre (Finantsministeren: Eller en Løøre og faae 2 igjen!). Sa, eller en Løøre; men hvis man ikke vil bytte, siger jeg, kommer man til at betale med i det Mindste 3 og maasse med 4 eller 8 Mynter for at afgjøre 4 Sk. Det er et overmaade uheldigt Forhold, og det vil ikke blive uden Indflydelse paa fremtidige Prisers Ansættelse. Vi faae derimod en Mynt, som hedder Løøre, som upaatvilelig vil komme til at fortrænge Fjrtallingen, og det vil have til Følge, at, hvad der nu koster 4 Sk., vil i mange Tilfælde komme til at koste 5 Sk. Der er en anden Mynt, som jeg ogsaa savner. Det er en Mynt, der svarer til en Mark. Der er en stor Mængde Smaaudgifter, der nu for Tiden ogsaa afgjøres med 1 Mk. Spørge vi nu, hvorledes 1 Mk. skal betales, vil det vise sig, at man kommer i samme Forlegenhed. Vi faae ikke nogen Mynt, der tilnærmelsesvis svarer til 1 Mk., men vi faae en Mynt, der kommer til at lyde paa 40 Dre. Den vil upaatvilelig komme til at træde i Stedet for 1 Mk., saa at det, der nu koster 1 Mk., tilnærmelsesvis vil komme til at koste 20 Sk. i Fremtiden; saaledes frygter jeg for, at Forholdene ville udvikle sig. (Finantsministeren: Nei!). Sa, den ærede Minister siger Nei; det skulde glæde mig, om jeg tog feil, men jeg føler mig overbevist om, at Sagen vil faae den Ende i mange Forhold. Den nye Myntordning vil ikke blot medføre mange Besværligheder, men jeg frygter for, at den vil medvirke til at fordyre Livet i mange Forhold; men det er Inddelingens Skyld, ikke Overgangen fra Guld til Sølv.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved det stillede Forslag til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Formanden: Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg under Mødet fra Folkethingets Formand har modtaget Forslag til Lov om Beskatning af indenlandsk Roesukker som vedtaget af det